Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3—1242

No. 114. — Štev. 114. NEW YORK, SATURDAY, MAY 15, 1937. SOBOTA, 15. MAJA 1937 Volume XLV.—Letnik XLV.

POLOŽAJ V JEKLARSKI STAVKI POSTAJA NEVAREN

STAVKA PRETI TUDI TREM NEODVISNIM VELEDRUŽBAM

Pri Jones & Laughlin družbi stavka 27,000 delavcev. — Delavčeva žena je vdarila policijskega načelnik z dežnikom. — Policija se je posluževala plinov. —

PTTSBURGH, Pa., 14. maja. — Voditelji stavke pri Jones & Laughlin Steel Corporation v Aliquippa, Pa., kjer je odložilo delo 27,000 delavcev, pravijo da je stavka pri treh velikih jeklarnah neizogibna.

V stavki pri Jones & Loughlin Steel Corporation v Aliquippi je bilo ranjenih 11 mož in ena žena, ko se je policija proti stavkarjem posluževala plinov in policijskih palic.

Okoli 2200 delavcev je zastavkalo pri Republic Steel Corporation, ker družba ni hotela skleniti pogodbe z odborom, ki vodi kampanjo za organiziranje jeklarskih delavcev. Predsednik organizacijskega odbora Philip Murray je rekel, da bodo zastavkali tudi delavci pri treh drugih družbah, ki so: Youngstown Sheet and Tube Company, Betlehem Steel Corporation in Crucible Steel Company of America. Pri teh družbah je zaposlenih 178,000 delavcev.

Murray je to naznanil malo prej, predno je šel na konferenco s H. E. Lewisom, predsednikom Jones & Laughlin Corporation, da poravnata veliko stavko 27,000 delavcev. Na tej konferenci je bil tudi navzoč zvezni posredovalec James F. Dewey.

Governer George H. Earle je z vlakom in aeroplanom prišel iz Harrisburga v Pittsburgh, da skupno z Deweyem posreduje v stavki.

Murray je razglasil stavko pri Jones & Laughlin korporaciji, ker jo hoče prisliti, da podpiše pogodbo s CIO, kakor jo je podpisala United States Steel Corporation v marcu.

Na dopoldanski konferenci je Lewis Murrayu predložil dva mirovna predloga, katera pa je Murray zavrgel. Prvi predlog je bil, da jeklarska družba podpiše pogodbo z delavci, ki so včlanjeni v CIO, drugo pogodbo pa z vsemi ostalimi delavci, ki niso člani jeklarske unije.

Drugi predlog je bil, da se pod nadzorstvom National Labor Relation Board med delavci, ki so zaposleni pri jeklarski družbi, vrši glasovanje, ki naj dožene, ako je večina delavcev organizirana v uniji.

Murray je odgovoril, da že sedanja stavka dokazuje, da imajo unijski delavci v tovarni veliko večino.

Aliquippa, pozorišče že mnogih velikih delavskih bojev, je v četrtek zopet videla kri na ulicah. 46 let stara delavčeva žena Mary Sambal in mati šestih otrok je z dežnikom vdarila policijskega načelnika W. L. Ambrose, ki je ženo nato s palico vdaril po glavi in tedaj je med stavkarji završalo. Stavkarji so se vrgli na policiste, ki so takoj pričeli "streljati" solzni plin.

Po Aliquippi gre agitacija za organizacijo neunijskih delavcev, ki naj bi razbili stavko, toda družba sama je, boječ se prelivanja krvi, delavcem odsvetovala tako namero.

EDVARD JE ODLOŽIL SVO JO POROKO

MONTS, Francija, 13. maja. — Vojvoda Edvard Windsorski je s svojo zaročenko Watlis Warfieldovo na gradu Conde poslušal po radio poročilo o kronanju svojega brata Jurija VI.

Zaradi spora med kraljem Jurijem in kraljevo družino ter angleško vlado je Edvard svojo poroko odložil. Angleška kraljeva rodovina namreč zahteva, da bi bila Edvardova poroka javna, vlada pa zahteva, da je privatna.

Zvečer je Edvard po telefonu svojemu bratu čestital k kronanju in je ob tej priložnosti tudi govoril s svojo materjo kraljico Marijo.

Baski dobili dolgo pričakovano pomoč

NOVO SVARILO POSLANIKA WM. E. DODDA

V Rooseveltovem porazu vidi veliko nevarnost. — Senator Van Nuys zahteva, da se poslanik vrne in pride pred senatni odbor.

BERLIN, Nemčija, 13. maja. — Poslanik Wm. E. Dodd je dopolnil svoje svarilo pred fašistično diktaturo v Združenih državah ter je posvaril pred nevarnostmi, ki bi nastale, ako bi bil predsednikov program justične reforme zavržen.

Dodd, ki je bil prej profesor zgodovine na čikaškem vseučilišču, primerja v svoji novi izjavi morebitni poraz predsednika Franklina D. Roosevelta s porazi predsednikov Jeffersona, Lincolna, Clevelanda, Theodore Roosevelta in Wilsona. Kot vzrok teh porazov omenja "sodnijski veto". V vsakem takem slučaju je uničena volja naroda.

Poslanik napoveluje novo velikansko depresijo, ako bi zopet izbruhnila svetovna vojna ali pa, "ako podivja špekulacija".

V svoji zadnji izjavi se poslanik Dodd sklicuje na svoje pismo, ki ga je 1. marca pisal senatorju Robertu J. Bulkleyu in je prepis tega pisma poslal več drugim senatorjem. Dodd v sedanji izjavi pravi, da one, kar je rekel v svojem pismu, ni vpliv "evropskega naziranja".

Dodd pravi dalje, da je bil ves ameriški narod za reforme in predloge, ki so jih stavili predsedniki Jefferson, Lincoln, Cleveland, Theodore Roosevelt in Woodrow Wilson, pa so jih uničili veti najvišjega sodišča, ali pa obstrukcija v kongresu.

WASHINGTON, D. C., 13. maja. — Demokratski senator Van Nuys, ki nasprotuje justičnim reformam predsednika Roosevelta, je rekel: "Poslanik je meje svojega uradnega mesta nekoliko prestopil. Njegovo pismo je prišlo v napačnem času, je slabo poučeno, neprimerno in ni v soglasju s poslaniškim posli."

Van Nuys, je rekel, da bo, ako bo poslanik Dodd še dalje objavljal take obdolžbe, pri državnem departmentu izposloval, da bo povabil Dodda pred senatni justični odbor ali pa pred odbor za vnanje zadeve.

Senator King je rekel, da Doddovo pismo dokazuje, da je poslanik prežet fašizma in da ni prava osebnost, ki bi mogla zastopati Združene države v Nemčiji.

PRIČEVANJE V PARKERJEVEM PROCESU

Weiss popisuje Wendelovo odvedbo in mučenje. — Tedaj je bil prepričan, da je Wendel ugrabil Lindberghovega otroka.

NEWARK, N. J., 14. maja. — Navzlic ostremu protestu zagovorništva je sodnik William Clark odločil, da je v procesu proti Ellisu H. Parkerju in njegovemu sinu poklican za pričo Harry Weiss, ki je bil že v Broklynu obsojen na 20 let zapora, ker je bil vdeležen pri odvedbi bivšega odvetnika Paula Wendela.

Parkerjev zagovornik je svoj protest utemeljeval s tem, da je obtožitelj Weissa navedel šele v dopolnilnem seznamu prič in da ta seznam ni prišel v roke zagovorništva dva dni pred pričetkom sodnijske obravnave, kot to predpisuje postava.

Weiss je natančno popisal, kako je bil Wendel odveden in nato mučen. Weiss je med drugim priznal, da je nekoč Wendela vdaril v obraz, ko ni bil nikdo drugi navzoč.

Dalje je pričal Weiss:

"Wendel me je prepričal, da je odvedel Lindberghovega sina. Hotel je biti hraber in mi je hotel pokazati, kako je močan. Rekel je, da je bila zanj malenkost iznebiti se trupla, ker je delal za Parkerja in je pogosto nosil s seboj kak zavitek."

Weiss je tudi pričal, da mu je Wendel pripovedoval, kako more dele trupla s kemikalijami prenarediti tako, da ni na njem več mogoče razločiti spola.

Weiss je povedal, kako je skupno s Parkerjevim sinom odpeljal Wendela izpred hotela v New Yorku v Bleefeldovo hišo v Brooklynu, kjer so Wendela položili v zaboj in ga privezali za roko in noge. — Murray Bleefeld je Wendelov obraz žgal z električno žarnico in nato še z gorečo cigaro. Parker pa je skozi luknjo iz sosedne sobe opazoval mučenje.

Romunske utrdbe proti Madžarski.

BUKAREŠTA, Romunska, 14. maja. — Romunski kabinet je sklenil, da prične takoj garditi utrbe ob madžarski meji. Utrdbe bodo tako močne, kot je slovita francoska Maginotova črta ob nemški meji.

Utrdbe bodo ponajveč gradili mladi fantje, ki bodo poklicani v predvojaško službo. Teh delavcev bo od 40,000 do 50,000.

NEMČIJA UTRJUJE OBREŽJE

Nemčija ob obrežju Vzhodnega morja gradi močne utrdbe. — Pas utrdb sega od Luebecka pa do Eckerfoerde.

LONDON, Anglija, 14. maja. — Nemčija gradi ob svojem obrežju v Vzhodnem morju obsežne utrdbe in s tem bo kmalu končan njen načrt celega omrežja utrdb, ki so bile zgrajene na vseh njenih mejah.

Nova utrjena črta se pričenja v Luebeškem pristanišču ter se nato razteza proti severu do Eckerfoerde.

Za gradbo teh utrdb so angleške oblasti izvedele od letališčarjev, ki so sporočili, da so morali v kopališču Travemuende plačevati zelo visoke cene, ker je mesto prenapolnjeno z delavci. Ti letališčarji tudi pravijo, da je polotok Priwall ob izlivu reke Trave nasproti Travemuende zgrajen kot pristanišče za submarine; da so levo in desno od Travemuende močne utrdbe; da je bilo pri Schlutupu zgrajeno pomorsko letališče in da so bile na višinah vzhodno od Travemuende postavljene obrežne baterije.

Nemčija je pričela graditi utrdbe ob svojih mejah takoj po zasedanju Porenja v marcu, 1936. S tem je tudi Hitler raztrgal locarnsko pogodbo.

Od tega časa so Nemci ob belgijski francoski in češkoslovaški meji zgradili postojanke za artilerijo in strojnice. Slišati je tudi bilo, da so zopet utrdili otok Helgoland.

HITLER IN MUSSOLINI PROTESTIRATA

MEXICO CITY, Mehika, 14. maja. — Nemški in italijanski poslanik sta pri mehiškem vnanjem uradu vložila protest, ker sta bila Hitler in Mussolini pri majski paradi osramočena. Slike obeh diktatorjev so bile kazane v železni kletki.

Vnanji minister pa jima je odgovoril, da parada ni bila uradna, temveč, da jo je priredilo revolucjonarno pisateljsko društvo.

RUSKO ZLATO NA ANGLEŠKEM.

V Glasgow sta dva sovjetska parnika pripeljala vsak po 38 zabojev zlata. Vsega skupaj pa so ruski parniki od 14. do 16. aprila pripeljali na Angleško 120 zabojev zlata.

PRODIRANJE GEN. MOLE JE BILO VSTAVLJENO

HENDAYE, Francija, 14. maja. — Baskiški aeroplani so se prvič dvignili v zrak, odkar je general Mola pričel pred 7 tedni svojo ofenzivo proti Bilbao. Aeroplani so bombardirali fašistične postojanke na gori Biscargi. Aeroplani so po dolgem čakanju prišli iz Valencije in so ž njimi Baski zelo ojačeni.

Baski so takoj pričeli s protinapadi in so bombarlirali ob istem času gori Solluve in Biscargi, kjer je glavna opora fašistov v prodiranju proti Bilbau.

Baski, katerim je prišlo na pomoč 65,000 Asturijcev, so pričeli napadati na 18 milj dolgi fronti od Cape Villano ob Biskajskem zalivu pa do Solluve in Biscargi ter so vstavili prodiranje generala Mole.

Molove marokanske, nemške in italijanske čete so zdržale vse napade na obeh gorah.

Pri bombardiranju gore Biscargi je topovska krogla zadela tudi samostan na vrhu hriba in ga porušila.

PARIZ, Francija, 14. maja. — Baskiški vojni svet, kateremu načeljuje predsednik Jose Antonio de Aguirra, je sklenil, da se ne zmeni za ponudbo "krščanskega miru" generala Franca in da se bodo Baski bojevali do zadnjega.

Baskiška vlada ne bo odgovorila generalu Francu, ki je pozval Baske, da odložе orožje, preprečijo nadaljnje prelivanje krvi in razdejanje Bilbac.

S prihodom Asturijcev šteje baskiška armada 115,000 vojakov.

ZARAGOZA, Španska, 14. maja. — Republikanski letalci so metali bombe na fašistično utrjeno mesto Zaragoza in so ubili okoli 100 ljudi. Poročenih in poškodovanih je bilo več hiš in vladnih poslopij.

MADRID, Španska, 14. maja. — Nad 20 oseb je bilo ubitin, ko so fašisti ponoči bombardirali mesto, ko so ljudje ravno šli iz dveh gledališč.

"FUEHRER" BO KMALU PRIŠEL

INOMOST, Avstrija, 14. maja. — General Herman Goering, ki je drugi za Hitlerjem, je nemškim državljanom, v Inomostu zagotovil, da bo "Fuehrer kmalu prišel".

O posebnem vlaku, s katerim se je Goering peljal skozi Inomost, so splošno domnevali, da bo dan na razpolago Mussoliniju, da se ž njim pelje na konferenco s Hitlerjem v Berchtesgaden.

Goering je na potu v Benetke, kjer se bo sestal s svojo ženo. Vlak, ki sestoji iz treh salonskih voz, enega navadnega voza prvega razreda in enega tovornega voza, se bo vrnil v nedeljo na Bavarsko.

Ko se je vlak vstavil v Inomostu, so se v mestu nahajajoči Nemci zbrali okoli vlaka in so klicali: "Videti hočemo svojega fuehrerja!"

Slednjič je Goering odgrnil zastor pri okno in rekel: "Dam vam častno besedo, da ga ni tukaj — toda fuehrer bo kmalu prišel."

NOVA BOLGARSKA VOJAŠKA SILA

SOFIJA, Bolgarska, 13. maja. — Bolgarsko glavno mesto je bilo priča največje vojaške parade izza leta 1918. Vojaštvo se je zbralo na glavnem trgu, kjer ga je nadziral kralj Boris s kraljico, diplomatskim korom in visokimi vojaškimi častniki.

V veliko presenečenje vseh se je armada pokazala z novo motorizirano artilerijo in velikimi topovi. 15 majhnih tankov je stalo na ulicah, toda niso bili v paradi, ker najbrže Bolgarska noče preveč jasno pokazati, da je prelomila neuiisko mirovno pogodbo. Za Avstrijo in Madžarsko sedaj tudi Bolgarska priznava, da je povečala svojo armado mnogo čez meje mirovne pogodbe.

Naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Z. D.

PREGANJANJE ŽIDOV NA POLJSKEM

VARŠAVA, Poljska, 14. maja. — Ker je nek židovski mesar z mesarskim možem zaklal nekega policista, se je pričela velika gonja proti židom, katere je razjarjena množica pretepla in razbila mnogo trgovin v Brzescu. V ponočnih pouličnih bojih je bilo mnogo ubitih in ranjenih.

Policist je prišel v mesnico, da zopleni meso, ker mesar ni imel pravice prodajati košer. Mesar pa je policista sunil z nožem in je policist pozneje v bolnišnici podlegel rani.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	Za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		Za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—1242

SVARILO

Ali se bodo oglasile kake zahteve, da je poslanik Dodd odpoklican iz Berlina, ker je s svojim pismom na nekatere senatorje posvaril Ameriko na pretečo nevarnost fašističnega diktatorstva?

Dodd je zelo liberalen in kot tak nasprotnik Hitlerja.

Nekateri senatorji so se že oglasili, da bodo zahtevali od držav. departmenta, da ga odpokliče zaradi njegovega pisma.

Naziji bi seveda radi kontrolirali ameriško poslaništvo v Berlinu, toda Dodd jim je največja zapreka.

Kaj pa je na pismu poslanika Dodda na senatorja Bulkeya, Glassa in druge? Ali je bilo na mestu? Ali je poslanik prekoračil svoj delokrog. ko je povedal svoje mnenje glede najvišjega sodišča?

Niti najmanje ne!

Nobena postava ne ovira poslanika v njegovem državljanstvu ter more kot tak vedno in povsod povedati svoje mnenje.

Poslanik Dodd je odličen zgodovinar in politični znanstvenik.

Pokazal je globoko poznavanje ameriške zgodovine, ko je pokazal na nevarnost vladne manjšine in posebno na nevarnost nadvlade najvišjega sodišča,

V najvišjem sodišču vidi moč, ki obvlada kongres, predsednika in ljudske želje.

Ko omenja posebno nevarnost, ki prihaja od najvišjega sodišča, zaključuje Dodd svoje pismo z besedami.

"Je nekaj velikih bogatašev, ki žele diktatorstvo in so pripravljeni podpirati kakega Huey Longa. So politiki, ki mislijo, da bodo prišli do moči, kot nekateri v Evropi. Nek prijatelj mi je povedal, da je nek mož, ki premore boljone dolarjev in ki je pripravljen podpirati tak program in ga seveda tudi kontrolirati.

Te nevarnosti in njhove posledice so me napotile, da vam pišem to dolgo pismo. Našo zgodovino sem proučeval štirideset let in ne morem si kaj, da ne bi mislil, da vsi, ki količkaj poznajo našo zgodovino, verujemo v naš sistem in moramo storiti vse, kar je mogoče, da podpiramo našega predsednika, četudi želimo, da zavržemo nekaj njegovih predlogov za justične reforme.

S tem je poslanik Dodd jasno povedal, da najvišje sodišče najbolj ovira ameriško demokracijo pod Rooseveltom, kakor jo je oviralo pod Jeffersonom, Lincolnom in Wilsonom.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za $ 2.55	Din. 100	Za $ 6.50	Lir 100
$ 5.00	Din. 200	$ 12.25	Lir 200
$ 7.20	Din. 300	$ 30.00	Lir 500
$11.70	Din. 500	$ 57.00	Lir 1000
$23.00	Din. 1000	$112.50	Lir 2000
$45.00	Din. 2000	$167.50	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo $ 5.— morate poslati			$ 5.75
$10.—	"	"	$10.55
$15.—	"	"	$16.—
$20.—	"	"	$21.—
$40.—	"	"	$41.25
$50.—	"	"	$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO $1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Prva plačila s strani socijalno-varnostne oblasti.

Odpravnine se sedaj izplačujejo. Kdo je vpravičen?

Social Security Board ceni, da približno 323,684 oseb oziroma zapuščine bodo letos vpravičene do odpravnine ali posmrtnine, določene po federalnem načrtu za starostne pokojnine, ki tvori del socijalno-varnostnega zakona (Social Security Act).

Določbe o odpravninah (lump sum payments), vključene v starostno-pokojninskem načrtu, stopile so v veljavo že 1. januarja. Te odpravnine ali enkratna plačila se bodo izplačevala sledečim: a) delavcem v onih zaposlitvah, na katere se socijalno-varnostni zakon nanaša, ako so dosegli starost 65 let, ali niso vpravičeni do mesečnih pokojnin; b) družinam delavcev, ki so umrli, predno so dosegli to starost oziroma predno so vložili prošnjo za izplačila.

Da bo delavec opravičen do mesečnih pokojnin, on mora biti vsaj 65 let star, skupni znesek mezd po l. 1936 in pred starostjo 65 let mora znašati $2000 ali več in se nadalje zahteva, da je on po l. 1936 prejemal mezde v takih zaposlitvah, na katere se zakon nanaša, in to vsaj za en dan na leto v katerihkoli petih raznih koledarskih letih. Mesečne pokojnine bodo začenjale l. 1942.

Odpravnine (lum sum payments) znašajo 3 in pol odstotkov skupnih mezd(ki jih je posameznik prejel po l. 1936 in pred starostjo 65 let vsled dela v takih zaposlitvah, na katere se socijalno-varnostni zakon nanaša.

Social Security Board je nedavno opisal postopanje, kako naj se vložijo tirjatve za odpravnine s strani onih, ki so do njih upravičeni.

Board je sestavil enostavno tiskovino za rabo vsake izmed petero raznih vrst opravičencev. Posebne tiskovine so na razpolago: 1) za delavce same; 2) za vdove oziroma vdovce; 3) za druge bližnje sorodnike; 4) za eksekutorje ali upravitelje zapuščin in 5) za skrbnike ali odbore. Zahtevajo se odgovori na najmanj dve vprašanji in kvečjemu na 12 vprašanj. Šesta tiskovina, nazvana "izjava delodajalca" je enostavno poročilo delodajalca, ki le navaja skupni znesek mezd, izplačenih delavcu in dobo zaposlitve.

Te titskovine se dobivajo v vsakem izmed 12 pokrajinskih in 122 podružnih uradov Social Security Boarda-a, sedaj nameščenih v raznih središčih širom Združenih držav, kjer tudi pomagajo pri izpolnjevanju tiskovin. Te se lahko dobivajo tudi od glavnega urada Board-a v Washingtonu, D. C. Ako kdo ne ve, kje je najbližji urad Social Security Board-a, naj vpraša v svojem poštnem uradu. Kjerkoli je to mogoče, bodo podružni uradi Board-a prišli v dotiko s pričakovanimi prosilci, ako je razvidno, da utegnejo biti opravičeni do izplačila ter razložili in pomagali opravičencem, da izpolnijo potrebne tiskovine.

Board naglaša, da so tiskovine za prošnje tako enostavne, da ni treba najeti pomoč odvetnikov ali tirjatvenih agentov. Niti notarska pristojbina ne bo potrebna — kakor Board izjavlja — ako tirjatve znašajo $100 ali manj.

Ako delavec sam vloži prošnje, naj rabi tiskovino, označeno za "wage earner." Ako je delavec umrl, predno je dosegel starost 65 let oziroma predno je vložil prošnjo za "wage earner" tiskovini in ni nikake sodno potrjene oporoke, se bo denar izplačal vdovi oziroma vdovcu, sinu ali hčeri, vnukom ali staršem, ako je kdo preživel in državni zakon dovoljuje tako plačilo. Tiskovino, označeno "widow" oziroma "widower" naj rabi preživeča zakonska polovica; tiskovino, označeno "close relative" naj rabi sin oziroma hči ali vnuk in ako so isti mladoletni, njihov zakoniti varuh ali pa oče oziroma mati pokojnega delavca.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane $7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Matej Hubad umrl.

Po štiriletnem bolehanju je 2. maja preminul v svojem stanovanju Pred škofijo 18 koncertni vodja Glasbene Matice in ravnatelj državnega konservatorija v. p. g. Matej Hubad. V soboto ga je zadela kap, čemur se je pridružila še pljučnica, ki mu je pretrgala nit življenja. Pokojnik, čigar zasluge za slovensko glasbo so neprecenljive, zapušča soprogo in sina, gojenca ljubljanskega konservatorija.

Matej Hubad se je rodil 28. avgusta l. 1866 v Povodju pri Škaručni blizu Ljubljane. Po dovršena gimnazijski maturi leta 1886, se je vpisal na juridično fakulteto univerze v Gradcu, kjer je isto leto odslužil enoletno vojaško službovanje. Zatem je šel na dunajski konservatorij za glasbeno in igralno umetnost, kjer je študiral štiri leta harmonijo, kontrapnkt orgle, solopetje in klavir. Po dovršenih študijah je nastopil 1. decembra 1891 svoje mesto pri Glasbeni Matici v Ljubljani kot učitelj solističnega petja, klavirja, glasbene zgodovine; bil je pa tudi zborovodja novo ustanovljenega pevskega zbora Glasbene Matice, vodja društvenih koncertov in artistično-pedagoški vodja glasbene šole. V dobi od 15. septembra 1896, do 15. septembra 1898 je nadaljeval študije na dunajskem konservatoriju, kjer je dobil 19. februarja 1898 državno vzposobljenost za samostojno poučevanje in vodstvo glasbenih šol. Od februarja do septembra 1898 je bil na študijskem potovanju v Pragi, Dresdenu, Leipzigu, Berlinu, Varšavi in Krakovu, kjer je študiral glasbeno literaturo, ustroj glasbenih šol, konservatorijev in vodstvo narodnih gledališč. Jeseni leta 1898 je spet nastopil svojo kulturno misijo pri Glasbeni Matici ljubljanski.

V dobi Hubadovega artističnega vodstva Glasbene Matice se je dvignila šola iz nižje na dobro srednjo strokovno šolo, ki se je razvila leta 1919 v prvi jugoslovanski konservatorij Glasbene Matice v Ljubljani, ki je bil takrat najvišji glasbeni zavod Jugoslavije. Ko je nastopil Hubad svoje mesto pri Glasbeni Matici, je imela šola 120 učencev, v šolskem letu 1919-20 pa 1200. Glasbena vzgoja je tako napredovala, da je imel konservatorij v prvem letu svojega obstanka že 62 gojencev.

Poleg tega je bil Matej Hubad ves čas svojega delovanja pri Glasbeni Matici tudi glavni urednik njenih muzikalničnih edicij, med katerimi se v letih 1902 do 1905 izšli v tisku prvi krat Mokranjčevi rukovi srbskih narodnih psmi. Poleg tega je 15 let deloval v odboru za zbiranje slovenski narodnih pesmi, ustanovljal in organiziral je podružnice in šole Glasbene Matice na ozemlju, kjer prebivajo Slovenci in 36 let vodil vse velike zborovske, oratorijske in instrumentalne koncerte Glasbene Matice.

Literarno se je predvsem udejstvoval kot odličen prirejevalec slovenske narodne pesmi, katero se mu je posrečilo postaviti na koncertni oder in doseči z njo vedno odlične umetniške uspehe. Kot profesor solističnega petja je v koncertnem in opernem petju izvežbal več priznanih pevk in pevcev, med njimi koncertno pevko Miro Devovo, koncertno in operno pevko Pavlo Lovšetovo, bivšo članico gledališča v Zagrebu Irmo Polakovo, operno altistko Reziko Thalerjevo v Ljubljani, Marico Peršlovo, operno pevko dalje znamenitega opernega tenorja Josipa Rijavca, operetnega tenorja Ljubišo Iličiča, opernega basista Josipa Križaja in znane ljubljanske pevce Levarja, Banovca, kakor tudi najmlajši članici opere Golobovo v Ljubljani in Mezetovo v Beogradu. Poleg tega pa vrsto glasbenih učiteljev in dirigentov.

Kot koncertni vodja pevskega zbora Glasbene Matice je izuril pevski zbor do take stopnje, da velja kot najodličnejši zbor ne le naše kraljevine, temveč tudi za mejami. Na svojih koncertih v Jugoslaviji, v Češkoslovaški in v Poljski je bil deležen zbor pod Hubadovim vodstvom najvišjega priznanja. S tem zborom je izvajal Hubad največja dela domače in svetovne literature.

Poleg svojega dela v Glasbeni Matici je bil Hubad ponovno v odboru Dramskega društva v Ljubljani ki je svoječasno vzdrževalo ljubljansko slovensko gledališče. Ponovno je bil intendant slovenskega gledališča in tudi upravnik državnega narodnega gledališča v Ljubljani.

Za svoje delo je prejel Matej Hubad razna odlikovanja, med drugim red sv. Save III. razreda, red belega orla V. razreda, red jugoslovanske krone III. razreda. Dalje ima Hubad češkoslovaški red belega leva IV. razreda in francosko odlikovanje akademije. Poleg tega je bil Hubad član Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti, častni član jugoslovanske pevske zveze v Beogradu in vrste društev, ki so včlanjena v Jugoslovanski pevski zvezi. Je častni pevovodja Beograjskega pevskega društva in to še izza časov pred svetovno vojno. Hubad je bil tudi častni član skoro vseh slovenskih pevskih zborov in v priznanje svojega kulturnega dela je dobil tudi meščansko pismo mesta Ljubljane in častno občanstvo svoje rojstne občine Vodic nad Ljubljano.

Za slovensko glasbo najzaslužnejšemu možu bo ostal večen spomin!

ZRAČNA POSTOJANKA NA SEVERU

Na sliki je sloviti ruski letalec P. G. Golovin, ki je nedavno z aeroplanom pristal na Rudolfovem otoku, samo 560 milj od severnega tečaja, da iznajde, ako bi bilo mogoče postaviti letališče na severnem tečaju.

IZ SODIŠČA SO ODNESLI BLAGAJNO

VLOMILCI

ki so jih zdaj po dolgotrajnem zasledovanju polovili v okolici Kutine. Tolpa ima na vesti kakih 120 vlomov v raznih krajih. Največje delo teh vlomilcev pa je bilo lani v sodišču v Kutini. Ponoči so vlomili, iz sodišča odnesli 400 kg težko železno blagajno v dobri veri, da je v njej dosti denarja in dragocenosti. Težko blagajno so ponoči nosili iz Kutine do vasi Roputin, dobre 3 km daleč. V gozdu blizu vasi so začeli blagajno razbijati in ko so jo razbili, so bili zelo razočarani. Vsega skupaj so našli v njej 300 Din. Razbito blagajno so vrgli v potok.

MESTO ZGORELO.

V mestu Comrat v Bessarabiji je 15. aprila izbruhnil požar v tamkajšnjem skladišču benecina. Ker je vlekel hud veter, je bilo kmalu v plamenih mnogo hiš. Zgorelo je vsega skupaj 200 hiš. Zgorelo je 8 ljudi, med njimi največ otrok. Škode je 30 milijonov lejev.

ZAHVALA

Predno odpotujem v stari kraj v Domžale, se zahvaljujem potniškemu oddelku "Gl. Naroda", da so mi preskrbeli vse potrebno za potovanje, tako da sama nisem zato imela nikakih potov. Prav zadovoljna sem bila tudi s kabino.

Obenem se tudi zahvaljujem vsem onim, ki so me spremili na parnik Ile de France in onim, ki so se prišli na parnik posloviti od mene.

Vsem še enkrat prisrčna hvala in na svidenje jeseni!

Mary Kerč.

Peter Zgaga

NAŠI LJUDJE

— Tak tukaj je Pajk, — sem si mislil, stoječ pred njegovo trgovino. — bo pa Zgaga najprej Pajka ujel v svojo mrežo.

No, pa ga ni ujel.

Lačen sem bil in žejen. V hotelu pri postaji, kjer sem prenočil, še ni-o bili vstali. Moje nepogrešljive črne kave ni bilo nikjer Na zvoniku—v Conemaughu imajo precej cerkvâ, — sta kazala kazalca na šest. Bog naj se usmili popotnika, ki se znajde v nedeljo ob 6 zjutraj v pennsylvanskem mestu, pa naj bo to mesto Harrisburgh ali Conemaugh. Vse mrtvo, vse zaprto in zaključeno. Pri zadnjem ljudskem glasovanju so sicer mokrači zmagali. toda v Pennsylvaniji je bila njihova zmaga le šest-sedminska. Šest dni imajo besedo, sedmi dan pa gospodarijo tisti, ki se — kakor včasi nemški kajzer — Bogu prispodabljajo.

Stopim za Pajkovo hišo in opazim na pragu kvart mleka, — znamenje, da so doma in da še spe. Do devetih dopoldne sem desetkrat obhodil ves Conemaugh, pa je bilo mleko še vedno na pragu kakor priklenjeno.

(Kar žal mi je, da sem zapisal besedo "priklenjeno", kajti Ivan Pajk je iz Višnje gore doma. pa bo že oprostil.)

Ob devetih je pa izginila steklenica, in vrata mi je odprlo zalo dekle s "Hochberga", hčerka našega naročnika Fr. Verhovšek, katera je zaposlena v Pajkovi trgovini.

Mrs. Pajk mi je povedala, da je mož že zbujen in da vstaja, pa sem se prepričal, da traja celo uro, predno vstane. Nato sva si skočila v lase, pa le za par minut, ker niti Zgaga niti Pajk ni mogel dobiti v lasišču primernega oprijema oziroma "zagrabitve" — kot bi se po idrijsko reklo.

Pa je kmalu gentlemensko pozabil spor, ki sva ga imela lani zaradi medveda in jazbeca ter me je odpeljal daleč navkreber v slovensko naselbino Bon Air, kjer sem se v Slovenskem domu sestal z možaki, katerim lica razodevajo, da res žive na svežem zraku in da Bon Air ni brez vsakega pomena.

Johnstown je svojevrstno mesto. Toliko hribov in toliko dolin na kupu nisem videl še nikjer drugje. Vsak hrib je zase ter je sličen "štoku" cukra z odbito špico kot so jih nekoč v starem kraju prodajali. Na vrhu je ravnina, na ravnini pa domovi naših ljudi. Tako je na Bon Airu, na Woodville Heights in v Highland Parku.

Večjidel so Dolenjci: iz Višnjegore. Žuzemberka in drugih dolenjskih krajev. Naletel sem pa tudi na enega, ki je iz naših krajev doma. On me je poznal, jaz pa njega ne, in mi ni zameril, ko sem mu dopovedal, da imam s toliko ljudmi opravka, da si ne moram zapomniti slehernega imena in obraza.

Anton Peršin je njegovo ime in je brat Ane Marinove, slovenske pesnice v Brooklynu, ki je že pred leti iz neznanega vzroka utihnila. Naročene mi pozdrave za sestro Ano Marin-Weibl in njenega moža Rudija izročam na tem mestu.

In na Bon Airu sem videl še posebnost, kakršnih človek ne vidi dostikrat v življenju — pet najlepših slovenskih deklet.

Kaj več o tem pa v prihodnji izdaji.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

F. BLUNEK:

OVČAR

Predpomlad je lebdela nad barjem. Sapa je potezala temne lise po resju in barjanske mlake so sivkasto svetlikale. Le breze so bile že razvile svoje listje, da so se blestele v nemirno nebo in so zaplamtele ko zeleni ognji, če je izza oblakov posvetil nanje šop mrkih sončnih pramenov.

Samotni popotnik, ki je stopal po vijugasti stezi navkreber, si je pomaknil klobuk globoko na čelo in se je mukoma upiral vetra. Boštjan, tako mu je bilo ime — krstno in po pridevku — je bil po dolgi vožnji prispel spodaj v dolino, ki je ležala med pogorji in odtlej je stopal po tej težavni poti. Ni se dosti zmenil za to; tam zunaj v svetu in še preko morja je bil kos še bolj divjim krajinam. A za kar se je bil odločil, tisto hoče tudi izvesti: Boštjan Boštjanov je hotel na vsak način dognati, kje biva oni človek, katerega je bila njegova mati pred tridesetimi leti zapustila, ker ni bila mogla nič več prenašati samote na višavju nad barjem.

Boštjan je z desnico prijel za krajevce klobuka in medtem ko se mu je palica z vsakim korakom težko zasajala v črno zemljo steze, mu je splaval pogled na peščence griča pred njim, ki so se v dolgi vrsti držali drug drugega, dokler se niso pod hitečimi oblaki pogreznili v daljo.

Samotnost tega vremena je zadela popotnika. Njegova mati je že prav storila, da je pobegnila iz te dežele! Hvaležen ji je, da je poiskala pota za v dolino in je tako svoje otroke spravila med ljudi. In vendar mu ni dala miru želja, da bi nekoč poiskal onega, ki mu je dal življenje — bodi, da bi ga poklical na odgovor, bodi, da bi mu pomagal. Zakaj, Boštjan? Boštjan je bil zdaj mogočen človek, denarnik in mož svojega imena in ni mogel prenašati občutka, da je tisti človek, ki je življenje dobil od njega, tako daleč in da mogoče živi celo v pomanjkanju.

Barjanska vlaga je popustila. Še enkrat so se pojavili jeseni, potem pa je popotnik stopal po sami peščenini in peščenih holmih, ki so se skoraj v samih goličavah polagoma vzpenjali navkreber. Oblaki so se vihravo podili in so imeli divje obraze, sunki burje so se zaganjali na pot, tako da je pesek v vrtincih frčal preko poti.

Enkrat se je Boštjan zamišljeno ustavil. Začudil se je samemu sebi, da je tako malo spoznal vse tisto, kar ga je v letih njegovega detinstva brez dvoma obdajalo. Sicer ni nikoli verjel na prve vtise v življenju in vse svoje največje vtise si je nabral v boju z ljudmi tam onkraj morja. Tuja mu je bila ta pušča, sovražna mu je bila ta siva pomlad, ki je divja in razcefrana frfotala po planoti.

Steza se je razdelila. Boštjan je okleval in se je nameril po soncu za oblaki. Majhna ovčja staja je po strani stala v burji, sicer ni ničesar motilo enakomerne daljine, ne kažipota ne napisa ni bilo, kam naj bi človek krenil. Pa je šel kar naprej, dasi ni vedel, ali prav hodi. Ko je slednjič zapazil pasoče se ovce, je zavil v stran in stopal med resjem, da bi vprašal pastirja, kje je ona vas.

Dva šopa brez sta se odražala iz grape; ondi so si ogrevala korenine in jih ščitile pred burjo. Zeleno in cvetoče svetlo so frfotale pred sivimi oblaki in bilo je, ko da se druga druge oklepata, kadar se je burja zagnala vanje. Ko mož in žena, je pomislil in se čudil, kako ga je ta podoba prevzela, čim bliže je prihajal. A ta drevesa so bila v svojo zemljo zasidrana. Njegova mati pa je bila odšla, je zbežala brez imena v gorsko dolino med ljudi in bil ji je hvaležen.

Pes, ki je hodil krog ovac, ga je zagledal in je radovedno pribevskal k njemu. Starec sive brade z debelo, kratko gorjačo v skljućenih prstih je nepremično stal med pasočimi se živalmi in ga je motril. Njegov dolgi, skoraj do nog segajoči plašč mu je ovijal vso postavo in mahal v vetru; rokavi so frfotali in mršava ovčarjeva postava je bila videti ko drog, ki je zabit v tla.

Boštjan je pristopil, pozdravil in vprašal po poti za v vas. Starec ga ni koj razumel, potem je odvrnil z zateglimi, težko umljivimi besedami. Boštjan je hotel iti dalje, tedaj se mu je zdelo, kakor da vidi nekaj zavračajočega v njegovih očeh, in po dolgih urah samotne hoje, mu je prišlo, ko da mora zajeti sapo. Mogoče ga je tudi nekaj prisililo, da mora govoriti o tem, s čimer je bil prevzet in kar ga je napotilo v barjansko višavje. Naslonil se je na eno tistih brez, vzel zemljevid iz žepa in kakor da išče besedo, ki bi jo izrekel, je še pomislil in dejal:

"Presneto samotno je tu pri vas."

Starec ga je prodirno pogledal in zmajal z glavo.

"Pusto življenje je tu," je ponovil Boštjan glasneje, ko da ga starec ne bi bil razumel. "Ali je vam všeč?"

Starčev obraz je migotal; videti je bilo, da išče odgovora, a veter mu je razpršil misli.

Boštjan ni vedel, čemu še stoji tu. Iskaje besed, je izustil:

"Čudni ljudje, bivajo tu, ali ne? Barje vas je tako naredilo." In hlastno je dodal: "Zakaj pa bivate tu zgoraj in zakaj ne greste v dolino, kjer je več veselja ko v tem prekletstvu samote?"

Ovčar ga je sovražno pogledal. Ni točno dojmil teh besed, a njih pomen se mu je zaiskril.

"Kaj pa to tebe briga?" je počasi vprašal.

"Tako mislim si: Zakaj biva tu med brezami in močvarami? Zakaj tu v brezdelju živite, medtem ko je svet poln dela in ki čaka tudi na vas?"

Starec je okleval z odgovorom. Potem je dvignil glavo in pokazal krog sebe. "Bog nas je postavil semkaj!"

"Zakaj pa zemlje ne obdelate?" je hotel Boštjan vprašati. A tega vendar ni mogel, dokler se mladina še zmeraj seli v dolino. Tedaj je iskad drugih dokazov, kar pa ni bilo lahko saj bi moral govoriti o ladjedelnicah in ladjah in prekomorskih deželah. Ali bi ga pa ta pastir razumel? A medtem ko je v sunkih burje iskal preprostih prilik, se je moral spet nasloniti na brezo. Bilo mu je, ko da se širi sovražnost po vsej pokrajini. Holmi so valovali s sunki burje, resa je plamtela na pušči pod bliskovitimi napadi vetra in iz razcefranih oblakov je prihajalo ječanje in smejanje in zdelo se je skoraj, ko da prihajajo glasovi iz ust pustinje.

"O, Bog vendar hoče, da zemljo obdelujemo." je silil vanj Boštjan in pokazal z roko v dolino. "Ali ne pobegnejo ljudje večkrat s teh višin v zeleno dolino?"

Zaman je čakal odgovora. V nadzemski veličini je stal pastir med pritlikavim grmičjem, kot gospodar daljine, ki se razširja do meja zemlja in neba.

Tišina je oplašila Boštjana. Vsa samozavest mu je pošla. "Jaz sem namreč iz tiste vasi tam zgoraj," je veselo razložil, "a odtlej je že trideset let! Tudi moja mati je zgodaj odšla odtod."

Ovčar se je naglo in sunkoma zganil. Bilo je, ko da se hoče pripogniti. Potem je počasi dvignil gorjačo. "Kako se imenuješ?" Obraz mu je bil starikav, roke so mu nagle omahnile.

"Boštjan sem, Boštjan! Ali ti je to ime znano. Mogoče sva si celo v sorodu?"

Starec se je prestopil za nekaj korakov. Ustnice so se mu premikale, počasi so iztiskale besede, ki jih je iskal: "Tak pojti nazaj k svoji materi!" je slednjič hripavo spregovoril. Še enkrat je ponovno srknil poteze mlajšega vase, roke so mu drhtele, kakor da bi se hotele dvigniti k njemu.

Boštjan je čutil, kako ga je zabolelo srce. Kar odnekod mu je prišlo spoznanje: razumel je, pred kom stoji. Presenečeno je hotel nekaj vprašati, iztegniti roko. Potem je občutil praznoto vseh besed, ki jih je bil govoril. In obenem je rekel: nikaka ljubezen, nobeno usmiljenje, ničesar ga ni spajalo z ljudmi in stvarmi zgoraj. Še je čakal na kak smehljaj — ali oni ni rekel, kdo da je? Potem se je počasi obrnil, vse besede so ga bile zapustile. Osupnil ga je strah v njegovi duši — in počasi, ne da bi se ozrl, je stopal navzdol.

DEMONSTRACIJA DIJAKINJ PROTI VOJNI IN FAŠIZMU

Skoro po vseh ameriških mestih so vprizorili 22. aprila manifestacije za mir. Na sliki vidimo skupino 2500 dijakinj čikaškega vseučilišča v demonstraciji za mir in proti fašizmu.

Iz Slovenije.

SMRT ZASLUŽNEGA KOROŠKEGA SLOVENCA

Po dolgi bolezni je umrl v Globasnici Ferdo Krajger po čegar zaslugi je zaslovela občina Globasnica kot trdna slovenska postojanka. Ferdo Krajger se je rodil pred 72 leti v Štebnu pri Globasnici. Prebivalci tega kraja slovijo že od nekdaj po vsej Podjuni kot marljivi napredni in zelo podjetni ljudje. Pri ustanovitvi vseh gospodarskih in kulturnih ustanov je bil Krajger med prvimi in uvrstil se je tudi med najuglednejše najmarljivejše in najsposobnejše župane Podjunske doline. Že desetletja pred vojno je bil čislan po vsej Podjunski dolini ko je dramil svoj narod, kot organizator in govornik, njegova gostoljubna hiša pa je veljala za kulturno središče velikega okoliša. Po svetovni vojni je Krajger kot prvi predsednik novopoživljenega Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem in kot prvi poslanec slovenske manjšine v novi državi stopil an čelo ne samo svojih domačh temveč vseh koroških slovenskth vrst. Javnemu delu se je moral odpovedati zaradi bolezni. Rojaki ga bodo ohranili v častnem spominu.

VRNITEV RUSKEGA UJETNIKA

Po 23 letih se je vrnil iz Rusije Josip Plovnik od Sv. Miklavža pri Slovenjgradcu, Takoj ob pričetku svetovne vojne je z 87 pešpolkom odrinil na rusko fronto, kjer so ga Rusi kmalu ujeli. Poslali so ga v Sibirijo, kjer je preživel vsa leta po vojni in se tudi poročil. Domotožje ga je gnalo domov in končno se mu je posrečilo dobiti od ruskih oblasti dovoljenje za povratek v domovino. Te dni se je z ženo in 4 otroki pripeljal v Maribor, odkoder so ga z vso družino vred poslali v njegovo domovinsko občino Sv. Miklavž.

L. Ganghofer:

Grad Hubertus

:: Roman ::

139

Pozvonilo je k povzdigovanju, ko je zapustil Tasilo pokopališče. V roki je držal venečo cvetko, ki jo je bil odlomil s Kitinega venca.

Prj vozu je pokimal gostilničarju: "Hvala vam!" Sedel je v kočijo in dejal hripavo: — "Pismo boste oddali moji sestri sami, ali ne?"

"Da, gospod grof."

Gostilničar je zaprl vratca in dočim je kočija odbrzdrala po cesti, je krenil sam urno na Hubertovo.

Orgle so bučale. In ko so monakovski pevci zbrano zapeli lepo pesem, so žgoleli ptiči po vseh akacijah na pokopališču.

Čim je pozvonilo h koncu, se je napotil grof Egge z Robertom in častniki po cesti proti domu. Molče so stopili v park in čim bliže so bili gradu, tem bolj se je žuril grof Egge, tako da so Robert in častniki zaostali. Ko je stopil v vežo, je zagnal cilinder v kot in strgal s sebe črno suknjo. "Moser! Prinesi mi lovsko obleko in čevlje model 64! Urno!" Stopil je v rogljo soho.

Moser se je zavrtel, da mu je stopila kri v glavo. Po dveh minutah je imel vse pri roki: jopič, flanelasto srajco, irhovke, dokolenke in čevlje. Moser je pomagal gospodu, ko se je preoblekel in začel pri tem govoriti o svoji žalosti.

"Moči!" se je zadrl nanj grof Egge.

Ko se je pripognil, da bi vtaknil boso nogo v čevelj, mu je zašel pogled pod posteljo. Zajel ga je nemir in vgriznil se je v brke. Nato je nenadoma spremogovil: "Tu spodaj nekaj leži. Daj sem!"

Moser je zlezel pod posteljo. "Jezus, Marija, rogovje!" Belobledega obraza je prinesel svojemu gospodu obe polovici ubite lobanje in jecljal: "Pri moji veri, gospod grof, še z roko se nisem dotaknil rogovja!"

Obotavljajoče je vzel grof Egge oba kosa v roko in ju gledal. "Kaj more rogovje za to?" Vrnil je puškonoscu stebli. "Zlepi spet lobanjo! Potrudi se, da se okvara ne bo poznala. Potem nariši na lobanjo črn križ in obesi rogovje tam nad mojo postelj!" Zdelo se je, da si je s to odločitvijo olajšal potrto srce. Odhalnil se je in oblekel jopič. "Klobuk in puško!" Preden je prišel Moser do vrat, je grof Egge vprašal: "Zakaj ni moje košutice nič k meni? Ali ne ve, da sem že doma?" Lovec je mencavo rekel nekaj besed. Grof Egge ni čul. "Uboga košutica! Prebiti je morala težke ure, tako sama doma!" S komolcem je odrinil lovca in odšel iz sobe.

V veži je čul, da govori v biljardnici Robert z gosti. Za hip se je obotavljal, kakor bi se zavedel dolžnosti hišnega gospodarja. Z vzklikom odpora je nakremžil obraz in zavil na stopnice.

"Pozdravljena, košutica, spet sem tu!" je dejal, ko je stopil v Kitino sobo. "Bridka ura je bila. Prestati sem moral tudi to! Košutica, zakaj me gledaš tako čudno?"

Kiti je stala s hrbtom proti oknu. V njenem zasenčenem obrazu so gorele oči in se strmo upirale v očeta.

Tak sprejem ga je vznejevoljil. "A tako? — Morda zato, ker sem obul spet svoje irhovke? Ostati bi pač moral? Res je. Toda ne strpi me več tu. Streha me duši. In brez prestanka zadarja po teh mrtvaških svečah! Tja gor moram! Puško moram čutiti v roki, ako hočem najti utehe. Videti moram gorje! Divjad! Tedaj je opazil pismo v Kitini roki. "Kaj imaš tam?"

Brez besede mu je dala pismo.

Vzel ga je. Kri mu je zalila čelo, ko je ugledal pisavo. In tej pisavi se je poznalo, da je bilo pismo spisano v minutah najhnje razburjenosti. Glasilo se je "Moja dobra sestra! Zunaj pojo za ubogega fanta zvonovi, jaz sedim v Jezerskem dvoru in skušam pisati. Vedeti moraš, da sem prišel. Kako me je to grozno pretreslo, ti ne morem povedati z nobeno besedo. Tudi tebi ne bo drugače pri srcu ko meni. Ana me je hotela spremljati, tudi na nevarnost, da bi se morala skrivati in doživeti ponižanje. Tega nisem trpel in sem prišel sam. Pri tem sem mislil samo nate in na nočeta, na njegovo žalost in svoj odolžnost, da bi se mogla opreti name. Kako bi si bil mogel misliti, da mi bodo prepovedali, spremljati brata na njegovem zadnjem potu in videti tebe! Tem globlje so me ranili. Nočem obtoževati očeta, a dobro ni bilo, da je poslal Roberta. Tako sem izgubil v enem dnevu dva brata. Robert me je ranil tako globoko, da sva ločena za vse življenje. . . . . .

DALJE PRIDE

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina:
Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nar
Cena 1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 596 strani, s slikami
Vsebina:
Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarih; Med Jezidi
Cena 1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami. 577 strani
Vsebina:
Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju Cena 1.50

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina:
Izseljenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči
Cena 3.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Vsebina:
Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena 1.50

WINETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
Vsebina.
Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-či, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanči in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena 3.50

ŽUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani
Vsebina:
Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena 1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"
216 West 18th Street New York, N. Y.

Uboga mala Veša

ROMAN IZ ŽIVLJENJA — ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

7

"Cirkusov otrok?" vpraša začuden.

"Aha, natančnejše ti je previdno zamolčal. Torej poslušaj — —"

Z velikim sočutjem posluša njeno poročilo.

"Ubogi otrok!"

"Seveda, Deša se mi tudi smili. Toda Ludvik bi jo mogel ravno tako poslati v kak zavod, kot pa bi to tuje bitje pripeljal v našo hišo. Kdo ve, ako bo dobro vplivala na moje otroke. Pred seboj vidim mnogo neprijetnosti. Oh, moj dragi, ko bi tebe ne imela! Težje bi prenašala svoje življenje!" Oklene se ga okoli vratu in ga poljubi.

"Kmalu zopet pridi," ji reče vroče.

Smeje mu pogleda v oči, prikima in reče "da".

Vilko ji ogrne kožuh, pritisne ustnice na beli brat ki se mu zapeljivo smeje nasproti.

Bil je že skrajni čas, da je odšla. Slovo je bilo vroče in nežno.

Ko zopet stopi na ulico, se je že mračilo in zažare prve svetilke, ki v tanki jesenski megli vise v zraku kot veliki biseri.

Naglih korakov gre in počaka taksi, ki kmalu pride.

Na gospoda, ki ji je v majhni razdalji sledil, ni pazila.

Ko stopi v avtomobil in zapre vrata, zasledovalec obsto ji in zadovoljno mrmra pred se:

"Čakanje se je izplačalo, draga sestra! Natančno petinštirideset minut si bila pri njem. To je zelo važno vedeti."

Baron Horst Frohberg pritisne klobuk nekoliko nazaj in zadovoljno vrti palico in vsakovrstne misli se mu pode po glavi. Ko pride do postajališča poulične železnice, postoji in čaka na voz. Nato skoči v voz in pravi "Postaja."

3. POGLAVJE.

"Pridejo — pridejo!"

Hana, ki je gledala skozi okno, veselo zapleše, ko zagleda pred hišo avtomobil. Navzlic prepovedi starejše sestre skoči k vratom in drvi po stopnicah da ne bi ničesar zamudila. Frida pa, četudi polna radovednosti, čaka ponosno in leno svojo novo sestrično.

Deši se ni bilo treba domišljevati, da je bila dobrodošla.

Gospa Otilija je znala spretno v srca svojih otrok zasaditi manj prijazno mišljenje proti novi tovarišici, posebno Fridi, ki je bila bolj razumna kot Hana.

"Sedaj bo treba še več deliti. Kar je šlo na dva dela, bo sedaj moralo iti na tri. Marsikaj bo treba tudi pogrešiti, kajti eno osebo več v hiši je lahko opaziti. Tudi smetana za pecivo bo morala ob nedeljah odpasti. In v marjonetno gledališče ne boste več mogle iti tako pogosto. In ker bo morala sestrična imeti ravno tako obleko in sukje, boste morali vedve bolj varovati, kajti papa mora vse kupiti."

Ker so otroci najsebičnejša bitja in samo mislijo na svojo lastno korist, ste hčeri takoj izprevideli, da jim bo sestrična v njihovih pravicah in željah mnogo škodila.

Pri Fridi je že šlo več za lišp, medtem ko je bilo mlajši debeli Hani pred vsem za jed. Čokolada, pecivo, smetana; ako bi bila pri tem prikrajšana, bo že zelo neprijetno. Tujka ne bo smela ničesar njenega jesti — gorje ji!

Minul je veliki trenutek, ko je dr. Ludvik Aschenbach v veliki sobi predstavil sestrinega otroka svojima hčerama in ju prosil, da ste zelo dobri in prijazni proti Deši, ki je doživela največjo bolečino, ki jo more otrok pretrpeti — da je izgubila svojo mater.

Z zaničljivim nasmehom in s skomiganjem ramen posluša gospa Otilija njegove besede in si pri tem misli: "Kakšna svečanost za cirkusovega otroka!"

Dekle v priprostem, črnem suknjiču, v zadregi stoji pred Frido in Hano, ki jo zelo radovedno ogledujeta, kakor imajo otroci navado.

Nato pa Hana pristopi k Deši in ji ponudi roko.

"Smeš pri nas spati, pri Fridi in pri meni!" pravi pomembno, nato pa jo vpraša: "Ali rada ješ smetano?" Toda z glasom, ki je pokazal, da v odgovor rajše sliši "ne" kot "da."

"Še nikdar je nisem jedla," odgovori Deša tiho in boječe.

"Mama, ali si slišala. Deša še nikdar ni jedla smetane!" Hana govori skoro brez sape. Kako je kaj takega mogoče!

"To ni poglavitna stvar v življenju!" pripomin gospa Otilija. "Mnogo je otrok, ki ne poznajo smetane, pa vendar žive."

"Tako, kot ti, Hana, nima vsakdo," se smeje Horst.

Gospa Otilija je bila zelo začudena, ko je na postaji zagledala brata. Ker pa je vlak ravno pripeljal, ga more še vprašati:

"Zakaj pa nisi ostal pri ottrocih? Saj sem te vendar prosila."

Njegov nasmeh jo nekoliko spravi v zadrevo, toda v gnječi ga ne more več izpraševati.

Končno zagleda Ludvika, ki na roki pelje majhno dekletce, h kateremu se večkrat prijazno skloni in ko zagleda Otilijo, z nasmehom pokaže na deklico in pospeši korak.

Ludvik nese ročni kovčeg, postrežček pa nese za njim težji kovčeg. V pozdrav poljubi svojo ženo, nato pa pravi s prosečim glasom:

"Tukaj ti prinašam malo Dešo!"

"Bodi mi pozdravljena!"

Kako hladen in brezbrižen je Otilijin glas! Rahločutni otrok to bolestno občuti. Tudi dekletu ne seže v roko, ne pozdravi je prijazno in samo bolestno vpraša: "Ali si zelo lačna in trudna vsled dolge vožnje?"

In v avtomobilu teta tudi ne izpregovori z njo nobene besede. Izprašuje pa moža o vseh mogočih stvareh, ga tudi vpraša, ako je v kovčegu nakit. Padla je tudi beseda "dedščina" in pripomba, da se oče najbrže že ni prav nič pobrigal za otroka — —

Težko leži mali Deši srce v prsih. Njene solzne oči ne vidijo hiš, ki naglo hite mimo avtomobila. Njeno hrepenenje, njen spomin hiti nazaj na s cvetjem okrašeno gomilo, pod katero je spalo njeno najdražje — njena mati!

Nikdar več ne bo slišala njene ljubeznive besede. Kako jo je vedno pogrešala! In sedaj naj bo tako celo življenje? Tega ne more razumeti — vedno se sučejo njene misli okoli ene točke: mati, draga mati!

— (Dalje prihodnjič.)

2 IZLETA V STARO DOMOVINO

PRVA SKUPINA ODPOTUJE IZ NEW YORKA
(preko Cherbourga) na

BERENGARIA 19. Juni.

DRUGA SKUPINA ODPOTUJE NA

AQUITANIA 30. Junija

IZLETI SO POD OSEBNIM VODSTVOM

Vse Slovence po Združenih državah in Kanadi vabimo, naj se nam pridružijo v tem značilnem podjetju.

ZAJAMČITE SI PROSTORE ZGODAJ. VPRAŠAJTE ZA POSEBNE LETAKE, KI OPISUJEJO TE VELIKE IZLETE. — Vprašajte pri:

LEO ZAKRAJŠEK
302 EAST 72nd STREET NEW YORK

CUNARD WHITE STAR

Volitve v starih Pompejih.

Lanske leto so v podsutem mestu Pompeji, katero že skoro 1900 let leži pod pepelom in lavo nadaljeval z izkopavanjem ter odkrili prav zanimive stvari, ki jasno kažejo, kako so stari Rimljani v tedanjih časih živeli. Čuden slučaj pa je hotel, da so skoro na enkrat odkrili več stenskih napisov politične vsebine. Takrat, ko je Vezuv zasul to mesto, je bil v Pompejih velik volivni boj. Za to bo vsekakor zanimalo vedeti, kaj takega so izkopali, kar bi se nanašalo na pompejanske volitve. In na podlagi izkopanih zanimivosti lahko rečemo, da je bil tedanji volivni boj precej podoben volitvam današnjih dni, le da so takrat na čudne načine niso imele nekaterih političnih pravic.

Izkopali so namreč več volivnih oklicev, kateri so bili narisani ali naslikani na zidove posameznih na novo odkopanih hiš. In za čuda! Skoro vse te volivne oklice so napisale ženske, to se pravi, da v vseh teh oklicih ženske agitirajo za svoje kandidate. Ti njihovi kandidati so ali možje, ali sinovi ali zaročenci.

Na glavnem pročelju neke velike hiše je bil napravljen tale napis:

"Agripina je lastnoročno prebelila to hišo, da so mogli na tako prebeljeno hišo bolj vidno napisati odlične njenega moža."

Na neki drugi hiši so našli najmanj 50 napisov, v katerih neka Asilina hvali ter volivcem priporoča svojega zaročenca. Rimske neveste so pred 1900 leti volivcem svojega ženina takole priporočale:

"Asilina prosi volivce, naj glasujejo za Lucija Sekunda, ki je najbolj resen fant v vseh Pompejih."

"Asilina sporoča: Volivci naj ne pozabijo oddati svojega glasu mojemu ženinu Luciju Sekundu."

Kakor je videti, je bila ta Asilina kaj energična gospodična, katera je hotela imeti za moža fanta, ki je bil najmanj mestni župan ali kaj podobnega, kar je dejalo tudi ženi veliko čast. V tem oziru so žensko še dandanes prav take, samo njihova agitacija je dandanes vendarle drugačna.

Večina odkritih napisov so majhne umetnine, freske, ki so do današnjega dne ohranile skoro vso svežo barvo. Najbrže je ta spretna demagoginja Asilina svoje slikarje, ki so delali za njenega ženina take lepe plakate, dobro plačevala. Pod enim agitacijskim napisom so namreč odkrili še drobnejši napis, ki pa je bil skoro gotovo tudi dobro plačan: "Hvala ti, Asilina, ker si umetnika dobro plačala, vsled česar bo tudi on glasoval za tvojega kandidata." V tem oziru je pa ta Asilina svetel vzgled, kako je treba pri volitvah ljudi z denarjem spravljati v dobro voljo.

Pri tistih pompejskih volitvah je veliko vlogo igrala tudi materinska ljubezen. Blizu kopališča, ki je bilo tudi izkopano, so na neki hiši odkrili tale napis:

"Lucij Tyrrhenus je bil vedno dober sin. Prosim volivce, naj zanj glasujejo."

Druga mati pa je priporočala volivcem svojega sina, "ker se noben drugi mladi Pompejanec v vojski ni bolj hrabro bojeval kakor moj sin."

Tale, ki je dala napisati naslednje besede, je pa očividno še najbolj poznala dušo tedanjega "zavednega" volivca. Takole pravi in namiguje:

"Kdor bo glasoval za mojega moža, ta bo v prihodnje ceneje živel ter bo smel hoditi v cirkus in v gledališče kar zastonj."

Ta ženska je najbrže bila iznajditeljica slovečega volivnega gulaža, ki je pri 'zavednih' volivcih še dandanes v hudih čislih. Vsekakor ji je treba priznati, da je znala. Tudi žensko sovraštvo se je menda mešalo v tedanje volitve. Drugače namreč bi neznana Pompejanka ne bila dala napisati na steno svoje hiše te-le besede.

"Naj vendar nihče ne glasuje za Petronija, ker je grd in star. Rajši volite Tita Kvirita."

107 LET STARI ROMAR

je te dni priromal v Rim. Je to italijanski kmet Angelo Picchioni, ki ne potrebuje niti naočnikov niti palice.

ARETACIJA ZARADI SUMA UMORA

Razburjenje v Sv. Marku pri Ptuju zaradi zavratnega umora Jožefa Zelenika se še ni poleglo, temveč še celo naraslo. Vsa fara z nestrpnostjo pričakuje razvozljanja tajinstvenega zločina. Zdravnik dr. Vrečko je ugotovil, da je dobil pokojni Jože tri udarce, in sicer dva smrtna. Kakor kaže, ga je moral enkrat udariti z ostrino, drugič pa s topim delom sekire. Doslej se ni javil še nihče, ki bi slišal kako vpitje, čeprav se je krvavo dejanje izvršilo sredi vasi na prometni banovinski cesti.

Na podlagi ljudskih govoric in še nekaterih drugih znakov so orožniki aretirali in odgnali v preiskovalni zapor štiridesetletnega moža, dvakratnega vdovca, očeta dveh otrok, Janeza B. posestnika iz Bukovcev, ki pa je doslej le še osumljen strašnega zločina. Vzrok sovraštva in umora naj bi bila ženska. Dva tekmeca za naklonjenost Lize Janžekovičeve iz Stojncev. Liza je že okoli 42 let stara posestnica lepega posestva in vinograda. Osumljeni jo je poznal že iz mladih let in jo imel več let za dekle. Vendar je ni poročil. Šele ko mu je pred nedavnim umrla njegova druga žena, se je začel spet zanimati za prijateljico iz mladih let in jo baje celo zasnubil. Toda Liza ga je odklonila, kajti njena ljubezen do njega se je v teku dolgih let chladila.

Pred nedavnim časom pa jo je spoznal pokojni Jože, ki je gotovo imel poštene namnce. Menda sta se hotela v kratkem poročiti. Usodno nedeljo je bil pokojni Jože z Lizo še na tomboli v Markovcih. V njuno družbo je baje prišel tudi osumljenec, a Jože in Liza sta kmalu odšla, da se izogneta morebitnim neprijetnostim. Če je sum opravičen, sta se morala Jože in B. srečati na cesti okoli 3. ponoči. Jože se je vračal od vasovanja in nanj je naletel namerno ali slučajno B. Vse to so samo govorice in ljudske kombinacije. Možno je, da je Zelenka umoril kdo drugi, za katerim trenutno še manjka vsaka sled. Upati pa je, da se bo oblastvom kmalu posrečilo rešiti zagonetni zločin in kaznovati pravega morilca.

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisem, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so še precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripravno. Vsaka karta vela za dve leti, pa še več, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik celi dve leti časa za ostati v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnil z istim parnikom, ampak si sam izbere parnik, s katerim se hoče vrniti. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, doplača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zahteva se samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljani pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljani morajo pa obenem imeti tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnotako povratno dovoljenje, če imajo za to zadostne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takoj zajamčijo prostore, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij so že skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV – SHIP NEWS

15. maja:
Conte di Savoia v Genoa

19. maja:
Normandie v Havre
Manhattan v Havre

20. maja:
Berengaria v Cherbourg

21. maja:
Bremen v Bremen

22. maja:
Roma v Genoa

25. maja:
Lafayette v Havre

26. maja:
Queen Mary v Cherbourg

28. maja:
Paris v Havre

29. maja:
Rex v Genoa

1. junija:
Europa v Bremen

2. junija:
NORMANDIE v HAVRE
Aquitania v Cherbourg
Washington v Havre

5. junija:
Vulcania v Trst

9. junija:
Queen Mary v Cherbourg

10. junija:
Bremen v Bremen

12. junija:
Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

16. junija:
Manhattan v Havre
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

18. junija:
Europa v Bremen

19. junija:
Ile de France v Havre
BERENGARIA v CHERBOURG
Saturnia v Trst

23. junija:
Queen Mary v Cherbourg

26. junija:
Rex v Genoa

29. junija:
Bremen v Bremen
Lafayette v Havre

30. junija:
NORMANDIE v HAVRE
AQUITANIA v CHERBOURG
Washington v Havre

1. julija:
Conte di Savoia v Genoa
Berengaria v Cherbourg
Champlain v Havre

6. julija:
Europa v Bremen

7. julija:
Queen Mary v Cherbourg

9. Ile de France v Havre

10. julija:
Vulcania v Trst

14. julija:
Normandie v Havre
Aquitania v Cherbourg
Manhattan v Havre

17. Rex v Genoa
Bremen v Bremen

21. julija:
Berengaria v Cherbourg

23. julija:
EUROPA v BREMEN

24. julija:
Saturnia v Trst
Champlain v Havre

28. julija:
Washington v Havre
Queen Mary v Cherbourg

29. julija:
Ile de France v Havre

31. julija:
Conte di Savoia v Genoa

Za vsa pojasnila glede potnih listov, cen in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODDELEK "GLAS NARODA"
216 W. 18th St., New York

Posebno naj hite oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca so na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

VAŽNO ZA NAROČNIKE.

Poleg naslova je zapisano do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino saravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

VEČINA TEH ZASTOPNIKOV IMA V ZALOGI TUDI KOLEDARJE IN KNJIGE; ČE NE JIH PA ZA VAS NAROČE. — ZATO OBIŠČETE ZASTOPNIKA, ČE KAJ POTREBUJETE

CALIFORNIA:
San Francisco, **Jacob Laushin**

COLORADO:
Pueblo, Peter Culig, A. Saftič
Walsenburg, M. J. Bavuk

INDIANA:
Indianapolis, **Fr. Zupančič**

ILLINOIS:
Chicago, J. Bevčič, J. Lukanich
Cicero, **J. Fabian** (Chicago, Cicero, in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, **Joe Zelene**

MARYLAND:
Kitzmiller, **Fr. Vodopivec**

MICHIGAN:
Detroit, **L. Plankar**

MINNESOTA:
Chisholm, **Frank Gouže**
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, **Louis Gouže**
Gilbert, **Louis Vessel**
Hibbing, **Jos. Povše**
Virgina, **Frank Hrvatich**

MONTANA:
Roundup, **M. M. Panian**
Washoe, **L. Champa**

NEBRASKA:
Omaha, **P. Broderick**

NEW YORK:
Gowanda, **Karl Strukelj**
Little Falls, **Frank Mesle**

OHIO:
Barberton, **Frank Trona**
Cleveland, Anton Bobek, **Chas. Karlinger**, Jacob Resnik, John Slamnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, **Louis Balant**, John Krvoš
Youngstown, **Anton Kikelj**

OREGON:
Oregon City, Ore., **J. Koblar**

PENNSYLVANIA:
Bessemer, **John Jevnikar**
Broughton, Anton Ipavec
Conemaugh, **J. Brezovec**
Coverdale in okolica, **Mrs. Ivana Rupnik**
Export, **Louis Supančič**
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, **Math Kamin**
Greensburg, **Frank Novak**
Johnstown, John Polanta
Krayn, Ant. Tauželj
Luzerne, **Frank Balloch**
Midway, **John Žust**
Pittsburgh in okolica, **J. Pogačar** in **Philip Progar**
Steelton, **A. Iiren**
Turtle Creek, **Fr. Schifrer**
West Newton, **Joseph Jovan**

WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, **Fr. Sterk**
Sheboygan, **Joseph Kakel**

WYOMING:
Rock Springs, **Louis Taucher**
Diamondville, **Joe Bolich**

Vsak zastopnik izda potrdilo za svote, katero je prejel. Zastopnike toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zanesite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.